म्बिका स्वसा। तया वाएष हिनस्ति। यꣳ हिनस्ति। तयैवैनꣳ सह शमयति। भेषजं गवइत्याह। यावन्तएव ग्राम्याः पशवः। तेभ्यो भेषजं करोति। अवाम्बरुद्रमदिमहीत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते ॥ ४ ॥

त्र्यम्बकं यजामहइत्याह। मृत्योर्मुक्षीयमामृतादिति वावैतदाह। उत्किरन्ति। भगस्य लीप्सन्ते। मूतं कृत्वासजन्ति। यथा जनं यतवसं करोति। तादृगेव तत्। एष ते रुद्रभागइत्याह निरवत्यै। अप्रतीक्षमायन्ति। अपः परिषिञ्चति॥ रुद्रस्यान्तर्हित्यै। प्रवाएतेऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते। ये त्र्यम्बकैश्चरन्ति। आदित्यं चरुं पुनरेत्य निर्वपति। इयं वाअदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठन्ति ॥ ५ ॥

यन्ति ब्रूयान्निरवदयते शास्ते सिञ्चति षट् च॥ अनु० १० ॥

अनुमत्यै वैश्वदेवेन ताः स्रष्टास्त्रिवृत् प्रजापतिः सवितोत्तरस्यां देवासुराः सोऽग्निर्मम * यत्पत्नी वैश्वदेवेन ता वरुणप्रघासैरग्नये देवेभ्यः प्रतिपूरुषं दश ॥ १० ॥

अनुमत्यै प्रथमजोवत्सो बहुरूपाहि पशवस्तस्मात्

---

* सोऽग्नयेत् पत्नीति का० पु० पाठः।